

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.097/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (cím7)

A felperes jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda

(cím4 ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím6; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék 4.P.20.234/2025/5.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 6.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy a helyreigazító közlemény szövegét úgy pontosítja, miszerint az alperest arra kötelezi, hogy 5 (öt) napon belül a <https://hirportall.hu> internetes portálon „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” című cikkel azonos szerzési módon és betűmérettel, kommentár nélkül tegye közzé a cikk megjelenési linkjén annak címe alatt és a lead felett a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 (harminc) napig az elsőfokú ítéletben foglalt helyreigazító közleményt; egyidejűleg a <https://hirportall.hu> internetes portál kezdő oldalán 24 (huszonnégy) óra időtartamban a „Helyreigazítás a 2025. február 21-én megjelent „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” cikk kapcsán” szöveget akként, hogy a szövegre kattintással linkkel ezt a cikket együtt közvetlenül elérhetővé teszi.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-ot (cím8), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 244.610 (kettőszáznegyvennégyezer-hatszázöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest 9.600 (kilencezer-hatszáz) forint, míg az alperest 38.400 (harmincnyolcezer-négyszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az államnak, az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára; az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint a felperes 2017 és 2022. január vége között a Bizottság1 (a továbbiakban: Bizottság1) elnöke volt. Ebben az időszakban a Bizottság1 elnöksége által meghatározott havi tiszteletdíjban, továbbá külföldi utazások esetén költségtérítésben részesült; e jogcímeken összes juttatása mintegy 125.000.000 forint volt.

[2] A felperes a Párt1 nyilvános rendezvényén felszólalt, s bejelentette, hogy a párt programjának egyik írójaként támogatja annak tevékenységét, a sportot érintő kérdésekben pedig a párt szakértője.

[3] Az alperes szerkeszti a www.hirportal1.hu internetes oldalt. Ezen az oldalon 2025. február 21-én „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” című cikk jelent meg, amelynek bevezetője (lead) szerint „Felperes1, a Bizottság1 (Bizottság1) egykori elnöke összesen 125,68 millió forintot vett ki a szervezet kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel, és extra járulékokkal – írja a hirműsor1.” A cikk szerint a felperes nem csak megbukott, hanem nyereszkeskedett is a Bizottság1 élén. A hirműsor1 videóriportjában felhívták a figyelmet arra, hogy ő volt az egyetlen elnök, aki felvette milliós fizetését, a korábbi és későbbi vezetők, például Személy1 és Személy2 külön díjazás nélkül vezették a Bizottság1-ot. A felperes ezzel ellentétesen évről évre csaknem megduplázta a fizetését, ezen kívül napidíjából csaknem kilencmillió forintot szedett össze, emellé pedig különböző juttatásokat is kiutalt magának. 2017 és 2022 között vezette a Bizottság1-ot, és ez idő alatt a szervezet forrásait saját előnyére fordította. Fizetése és juttatásai folyamatosan nőttek, emberei pedig ugyancsak jól jártak, miközben a magyar sport támogatása háttérbe szorult. A pénzügyi trükközések miatt végül vállalkozhatatlan lett a helyzete, és kénytelen volt távozni. A felperes nem tanult a bukásból: legutóbb a Párt1 kongresszusán szólalt fel, mint „szakértő”, ahol kijelentette, hogy ismét képviselné a magyar sportot, így keres most újabb lehetőséget magának a közéletben. A cikkbe beágyazásba került a Tv csatorna1 hirműsor1 műsorának az a részlete, amelyre az alperes közlésében hivatkozott.

[4] A felperes 2025. március 19-én ajánlott küldeményként postára adott, s az alperes részéről 2025. március 24-én kézhez vett levelében sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő. Kérte annak megjelentetését, miszerint az alperes valótlanul híresztelte, hogy 125 millió forintot tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá ahhoz az összeghez, ami őt a 2017 és a 2022 januárja közötti időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként és költségterítésként megillette. Kérte annak közlését is, hogy a valóság ezzel szemben az, hogy a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályokkal és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban álló, neki járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt, s nincs is folyamatban.

[5] Az alperes a sajtó-helyreigazítás iránti kérelemnek nem tett eleget.

[6] A felperes kereseti kérelmében kérte az alperes kötelezését a következő tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségterítés formájában megillette.

A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályokkal és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban álló, neki járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntető eljárás nem volt, s jelenleg sincs folyamatban.”

Kérte, hogy a helyreigazító közlemény a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a www.hirportal1.hu oldalon a cikk megjelenési helyén, a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon jelenjék meg, azzal, hogy az alperes öt napon belül a közleményt a www.hirportal1.hu internetes portál főoldalán kommentár nélkül tegye közzé, egyidejűleg pedig ennek szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 21-ei, „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” című cikket, és annak címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább harminc napig. Kérte az alperes perköltségben marasztalását.

[7] Az érvényesíteni kívánt jog tekintetében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdéseire, 4. § (3) bekezdésére és 10. §-ára hivatkozott. Állítása szerint a per tárgyát képező írás több valótlan tényállítást tartalmaz. A közlés egyértelmű célja negatív színben feltüntetése, lejáratása, vele szemben karaktergyilkosság végrehajtása volt. Az írás valótlan tényállításként közölte róla, hogy a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el; ezzel a cikk egyértelműen arra utalt, hogy súlyosan megszegte a közpénzekkel gazdálkodás felelős szabályait, jogellenes magatartást tanúsított, kifejezetten bűncselekményt követett el, azaz meg nem engedett módon közpénzt tüntetett el. A cikk címében megjelenő valótlan tényállítást igyekszik alátámasztani az írásban, hogy összesen 125,68 millió forintot vett ki a Bizottság1 kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel; trükkös fizetésemelésekkel, extra járulékokkal nyereszkedett, és évről évre csaknem megduplázta a fizetését. Ehhez képest a valóság az, hogy részére tiszteletdíjként, utazási költségtérítésként járt ötéves elnöksége időtartama alatt valamennyi kifizetés, melyek a jogszabályok rendelkezésein, illetőleg a Bizottság1 elnökségének határozatain alapultak. Kiemelte, az alperes nem véleményt fogalmazott meg, hanem tényt állított akkor, amikor a cikk címében a közpénzek eltüntetését állította. E kifejezés a magyar nyelvben egyértelműen a sikkasztás, jogtalan eltulajdonítás szinonimájának felel meg, melyből egy átlagolvasó csak arra következtethet, hogy bűncselekmény útján szerezte meg ezeket az összegeket. Ezzel szemben őt a Bizottság1 elnökeként megillető díjazást a Bizottság1 elnöksége ellenszavazat nélkül, az ő egyedüli tartózkodása mellett állapította meg, és ezt a határozatot nem támadta meg senki.

[8] Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette: azzal, hogy politikai közszereplést vállalt, a felperesnek tűrési kötelezettsége van. Felszólalt a Párt1 2025. február 15-ei kongresszusán, majd több médiumnak adott interjút, és bemutatta politikai ambícióit. A Kúria, az Alkotmánybíróság, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata abba az irányba mutat, hogy a politikai viták keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása önmagában nem történhet a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat a vizsgált kifejezés szó szerinti tartalmának értékelésére. Azt kell figyelembe venni, hogy az érintett kijelentés milyen valódi jelentést hordoz. Az a következtetés vonható le, hogy a közpénzek eltüntetésének állítása nem tényállítás, hanem közügyben kifejezett véleménynyilvánítás, melynek kellő ténybeli alapja

van, mégpedig az, hogy a cikkbe ágyazott televíziós riport bemutatta, a felperes miként jutott a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzhez. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett közlés az újságíró felháborodását mutatta be, és a cikk tartalmában sehol nem állítja azt, hogy a felperes bűncselekményt követett volna el. Az olvasók tudomására kizárólag azt hozta, hogy fizetése elnöki tisztsége alatt radikálisan, több, mint a duplájára emelkedett. Az olvasóknak lehetőségük van annak megítélésére, hogy e következtetés levonására a logika szabályainak megfelelően, okszerűen került-e sor.

[9] Az alperes arra is utalt, hogy a sérelmezett közlés nem kelt hamis látszatot, ugyanis semmilyen módon nem utal a felperes törvénysértésére. Nem állította, hogy tisztségéből fakadóan a megnevezett jogcímenek a 125 millió összeg a felperesnek ne járt volna. Hivatkozott végül arra, hogy a valósággal közlés a kereset alapossága esetén sem indokolt.

[10] A felperes vitatta, hogy az érintett cikk politikai és aktuális közéleti kérdésekkel foglalkozna, figyelemmel arra, hogy elnöki pozíciója a cikk megjelenéséhez képest évekkel korábban megszűnt. Vitatta, hogy fokozott tűrési kötelezettség terhelné, de ha ez így is volna, bűncselekménnyel vádolásra nem vonatkozna, hiszen egy közéleti szereplőnek politikai vita keretében sem kell eltűnnie, hogy őt alaptalanul bűncselekmény elkövetésével, jelentős közpénz eltüntetésével vádolják. A címben megjelent alaptalan állítás mellett a cikk törzsszövege a valós hírműsor1 tartalmát megváltoztatta, a kifizetett juttatások összecsúszását egyoldalúan kiragadva, azt valótlanul közpénz eltüntetéseként állította be.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett www.hirportal1.hu internetes portál főoldalán „Felperes1 volt Bizottság1 elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közlemény” megnevezéssel, kommentár nélkül öt napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„A 2025. február 21. napján megjelent „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (video)” címmel megjelent cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségtérítés formájában megillette.”

Kötelezte az alperest, a közleményt úgy tegye közzé, hogy annak szövegére kattintással a kifogásolt cikk közvetlenül elérhető legyen, amelyben a közlemény szövegét a cikk címe alatt és a lead felett, a kifogásolt cikknek megfelelő szedési módban és betűmérettel, kommentár nélkül helyezze el a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább harminc napig.

Kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.424.179 forint perköltséget, továbbá az állam javára 31.500 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[12] Határozatának indokolásában felhívta az Smtv. 12. § (1) bekezdését, s abból indult ki, a jogvita tárgyát az képezte, hogy az érintett sajtóközlemény címében megjelent az a fordulat, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el, tényállításnak, avagy a

hírműsorlából levont következtetésnek minősül-e, illetőleg vitatott volt, hogy a cikk tartalma – figyelemmel annak címére is – azt a hamis látszatot keltette-e, hogy a felperes törvénytelenül jutott hozzá a részére kifizetett összegekhez. Nem volt vitás, hogy ezek a juttatások a felperes részére törvényesen jártak; az alperes a felperes által kifogásolt tényállás valóságát bizonyítani nem kívánta. Emellett a sajtócikk címe nyelvtani értelemben egyértelműen kijelentő módon tartalmaz tényállítást, amikor azt közölte, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el.

[13] A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalására hivatkozással az elsőfokú bíróság a sajtóközleményt a maga egészében vizsgálta, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket azok valóságos tartalma szerint vette figyelembe, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben értékelte, és tekintettel volt a társadalomban kialakult közfelfogásra is. Osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy az alperes a címben nem kizárólag véleményét, felháborodását fogalmazta meg, hanem az általánosság szintjén tényállítást tett. A valótlan tényállítás körébe nem csupán a részletekbe menően megtett állítások tartozhatnak, hanem ilyenek lehetnek az általánosító kijelentések is. Az átlagos olvasó szemszögéből, a kialakult közfelfogásra figyelemmel a „közpénz eltüntetése” csak úgy értelmezhető, hogy azt jogsértően használták fel, ezért tűnt el a köz vagyonából. E fordulatnak nem tulajdonítható olyan jelentés, hogy csupán arról lenne szó, a felperes elődjétől és utódjától eltérően tevékenységét nem díjazás nélkül végezte. A sajtócikk címét együtt vizsgálva annak törzsszövegével, a közlés egyértelműen visszaélést állított; trükkös fizetésemelésről, nyereszkesedésről, a Bizottságl forrásainak saját előnyére fordításáról és pénzügyi trükközés miatti távozásról tájékoztatta az olvasókat. Kétségtelen, maga a cikk és a beágyazott videótartalom is tartalmazza azt a valós tény, hogy a 125 millió forint közpénz a felperes díjazása volt, azonban az írás valós tartalma szerint nem azt taglalja, hogy helyes-e, vagy sem a Bizottságl elnöki tisztségéért díjazást felvenni. A cikk a cikkben nem kritikát fogalmazott meg, nem a felperesnek a díjazáshoz kötött tevékenységét véleményezte azzal, amikor közpénzek eltüntetésével vádolta őt. Ezzel szemben a cikk címében egyértelműen valótlan tényállítást tett, a cikk törzsszövegében pedig azt a hamis látszatot keltette, mintha ezekhez az összegekhez a felperes trükközés folytán jutott volna. Nem értett egyet az alperesnek azzal az előadásával, hogy a cikk nem is utal szabálytalanságra, mivel ezen összeg elérését már a bevezetőben (lead) a trükközéssel elért eredménynek állította be. A közlés nem az olvasóra bízta a hírműsorlhoz kapcsolódó, a felperes személyére nézve akár negatív következtetés levonását, hanem hangulatkeltő hozzáfűzéseivel személyiségi jogsértés megállapítására alapot adó hamis összkép keletkezését eredményezte. Az írás nem pusztán valós hírműsorl egymást követő közléséből állt, s arról sem volt szó, hogy azokhoz az alperes pusztán kritikát fűzött volna.

[14] A törvényszék hangsúlyozta: a sajtószerv sajtóhelyreigazítási kötelezettsége alól önmagában azzal nem bújhat ki, és nem szerezhethet jogot valótlan hírműsorl állítására, hogy a hírműsorlet a lehetségesnél elvontabb szinten fogalmazza meg. Ebben az esetben is a sajtószervnek kell a tényállítások valódiságát objektíven igazolnia, illetőleg, ha kijelentését valósnak tartja, úgy a sajtóperben neki kell feltárnia az általánosság szintjén megfogalmazott tényállítása további részleteit.

[15] Azzal az elsőfokú bíróság egyetértett, hogy a felperes a Bizottságl elnökeként közéleti tevékenységet látott el, s szerinte alapvetően helytálló az alperesnek az a hivatkozása is, hogy azáltal, hogy a felperes egy politikai pártban politikai tevékenységet fejt ki, korábbi köztestületi tevékenységének értékelése is közéleti vita tárgyát képezheti. Azonban ennek

keretében sincs lehetőség arra, hogy a sajtószerv korlátlanul valótlan hírműsorlet állítson. A fokozott túrési kötelezettség – miként azt az Alkotmánybíróság 8/2018. (VII. 5.) AB határozatában kifejtette – abban jelenik meg, hogy amennyiben a sajtócikk egésze összességében valós tájékoztatást nyújt, úgy a cikk egyes mondataiban vagy fordulataiban fellelhető kisebb pontatlanságok, valótlanosságok nem nyújtanak alapot jogi felelősségre vonásra, azonban e szempontokat eltérően kell érvényesíteni egy cikk címének megítélésakor. Így az elsőfokú bíróság mind a címben szereplő valótlan tényállítást, mind a cikk hamis látszatkeltését megállapíthatónak találta. Álláspontja szerint az írás nem csupán sugalmazta a felperes által kifogásoltakat, hanem konkrétan megjelent benne, s egy átlagolvasó számára más tartalma nem lehetett, mint hogy a felperes törvénytelen eszközökkel, trükközéssel jutott hozzá az öt 2017 és 2022 januárja között megillető tiszteletdíjhoz és költségterítéshez. Nem tekinthető kisebb pontatlanságnak, hogy az olvasó figyelmét felhívó, azt orientáló, közpénz eltüntetését állító cím után az írás trükkös fizetésemeléseket említett, miközben ennek semmilyen ténybeli alapját sem a cikk, sem a beágyazott tartalom nem adta, amellet, hogy a perben sem volt vitatott, hogy a felperes fizetésének megállapítására a Bizottság1 elnökségi határozatából került sor.

[16] A törvényszék kifejtette, hogy a Pp. 499. § (1) bekezdése szerint a bíróság a helyreigazítás iránti kérelem szövegéhez nincs kötve. A helyreigazítási kérelemnek a valóság feltüntetése nem kötelező eleme, az indokolatlan ismétléseket mellőzni kell. Egyetértett az alperessel abban, hogy a helyreigazítás körében szükségtelen a valóság feltüntetése, mivel a hamis látszat keltésének megállapítása a valós hírműsorlet is magában foglalja, miként szükségtelen azt is feltüntetni, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás, vagy vizsgálat gazdálkodási visszaélés kapcsán nem indult. A helyreigazító közlemény a cikk tartalmán túlmutatott, az elsőfokú bíróság a közlemény szövege tekintetében nincs a kérelemhez kötve, ezért a valóság feltüntetésének mellőzése a kereset részbeni elutasításaként nem tekinthető.

[17] A közlemény módja és ideje tekintetében az alperes a keresetet külön nem vitatta, a törvényszék szerint az a következetes ítélkezési gyakorlattal összhangban áll, ezért ebben a körben a kereseti kérelemnek megfelelően döntött. Arra figyelemmel, hogy a felperes a helyreigazító közlemény főoldalon megjelentetését is kérte, a helyreigazítással érintett cikket körülírta a közlemény szövegében is.

[18] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet teljes egészében utasítsa el, míg másodlagosan akként, hogy mellőzze a helyreigazító közlemény főoldali közzétételét. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

Perköltségként öt munkaóra felszámításával, 65.000 forint/óra díjazás alapulvételével 412.750 forint másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére kérte a felperest kötelezni.

[19] Kiemelte, hogy a sérelmezett közlést közügyben kifejezett véleménynyilvánításként kell értékelni, így nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A kifogásolt közlés politikai vélemény, amely aktuális közéleti vitához kapcsolódott, és kellő ténybeli alapon nyugodott. Az írás a felperesnek azt a magatartását kritizálta, hogy míg a Bizottság1 más elnökei a tiszteletdíjukról „lemondással” a Bizottság1, és ezáltal az adófizetők zsebében

hagytak igen jelentős összeget, addig a felperes elnöksége alatt 100 millió forintot meghaladó forráshoz jutott az adófizetők terhére. Tulajdonképpen ő volt az úttörője az elnöki tiszteletdíj igénybevételének, így a sérelmezett közlés kellő ténybeli alappal bíró értékítélet, újságírói vélemény. A cikk címét és tartalmát képező közléseket összefüggésükben értékelve az a következtetés vonható le, hogy az újságíró nem önálló tényállításként, hanem véleményként adta elő, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A „közpénz eltüntetése” kifejezés valóban értékelhető jogszerűtlen, akár bűncselekmény gyanúját felvető fordulatként is, de nem ez az egyetlen, a közgondolkodásban előforduló értelmezési lehetőség, hanem a közcél megvalósulását eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti. A cikkben megjelenített vélemény szerint a felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább a felperes magánérdekének biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottságl más elnökeivel. A közlés lényegében azt a kritikát fejezte ki túlzó, de a valósághoz köthető formában, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód is létezik a Bizottságl pénzei kapcsán, ha annak elnöke nem él a tiszteletdíj felvételének lehetőségével. Márpedig a véleménynyilvánítás keretei között egyértelműen kritizálható az a tény, hogy a felperes igényt tartott a részére egyébként szabályszerűen megállapított juttatásokra, s nem mondott le a tiszteletdíj iránti igény érvényesítésének lehetőségéről, ahogyan azt más elnökök tették.

[20] Az alperes hangsúlyozta, hogy a sajtó mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. Alkotmányosan azt kell vizsgálni, az adott közlésnek van-e bármilyen köze egy adott közéleti vitához, közszerepléshez; amennyiben van köze, úgy csak kivételesen igazolható a sajtó véleménynyilvánítási szabadságának korlátozása. Ennek kapcsán el kell választani a tényállítást az értékítélettől.

[21] Az a körülmény önmagában, hogy a felperes az őt érintő közlések tartalmát magára sérelmesnek tartja, nem teszi megállapíthatóvá a személyét érintő jogsérelmek bekövetkezését. Az újságíró értékítéletével a társadalmat is megosztó közéleti vitához kapcsolódó véleményét fogalmazta meg, amely ekként a véleményszabadság oltalma alatt áll. Az Alkotmánybíróság által felállított mérce szerint a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, a véleményszabadság alkotmányos oltalmát attól függetlenül élvezik, hogy helyesek vagy helytelenek, tetszők vagy nem tetszők, egyes megítélések szerint értékes, vagy éppen értéktelen gondolatokat tartalmaznak. A „tüntetett el” kifejezés a magyar köznyelvben nem kizárólag, sőt, nem elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb tényállások szinonimájaként használatos. Az adott esetben ennek használatával a szerző erkölcsi bírálatot juttatott kifejezésre. Az újságíró álláspontja szerint bár a felperes magatartása feddhetetlen, de ellentétes a magyar sport legnemesebb és legjelentősebb szervezetének hagyományaival, ezáltal a társadalmi elvárásokkal, azaz morális alapon megkérdőjelezhető. A közlés lényegi mondandóját az adta, hogy ugyanezt a tisztséget más elnökök közpénz igénybevétele nélkül, a felperes viszont jelentős közpénzt igénybe véve látta el. Az, hogy ez erkölcsös-e, értékítélet, ugyanis nem verifikálható vagy cáfolható tény.

[22] Az alperes véleménye szerint a sérelmezett közlés nem keltett hamis látszatot. A Kúria gyakorlata szerint a hírműsorl egyoldalú, megtévesztésre alkalmas vagy önkényes módon csoportosítása, egymás mellé helyezése akkor valósítja meg azok hamis színben feltüntetését, ha ezzel tartalmuk megváltozik. Önmagában nem valósítja meg a való hírműsorl hamis színben való feltüntetését az, hogy a való hírműsorl között az olvasó

esetlegesen a cikk tartalmán túlmutató összefüggést vélhet. A sajtószabadság érvényesülésének fontos része, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott hírműsorlából, adatokból következtetéseket vonjon le, erről kifejtse véleményét. Közügyek esetében a véleménynyilvánítási szabadság lehetőségei még az átlagosnál is tágasabbak, és személyiségi jogsértés csak akkor állapítható meg, ha a közlés valós tényalap nélkül, pusztán lejáratozó szándékkal történik. Az, hogy az írás mit sugall, sajtóhelyreigazítás tárgya nem lehet.

[23] Az a közlés, hogy a felperes közpénzt tüntetett el, nem keltette annak hamis látszatát, hogy a felperes törvénytelen eszközökhöz folyamodott, azaz bűncselekményt követett el. A cikk közvetve sem utalt arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy közpénzt vegyen igénybe a Bizottság1-on keresztül. Nem állította, és egyértelmű, még csak közvetve sem utalt arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy a Bizottság1-on keresztül közpénzt vegyen igénybe.

[24] Nem állnak fenn tehát a hamis látszat keltése megállapíthatóságának a következetes joggyakorlatban kimunkált feltételei. Az olvasóknak a cikkben felsorolt hírműsorl, valamint az abba ágyazott vita alapján egyértelműen lehetőségük van annak eldöntésére, egyetértenek-e az újságíró markáns véleményével, avagy sem. Az, hogy az átlagolvasó, vagy adott esetben a cikket olvasó felperes az elé tárt hírműsorlból milyen következtetésre jut, nem a sajtó felelőssége; az egyéni értékítélet sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet. A szerkesztői szabadság alapelve szerint a sajtótermék tartalmának meghatározása szabad, azt pedig az újságíró szabadon döntheti el, egy adott témát hogyan és milyen eszközökkel dolgoz fel, mire helyezi a hangsúlyt, mit emel ki. Ez a szabadság közügyet, közpénzt, közszolgáltatást érintő cikk esetében magasabb szintű oltalmat, alaptörvényi védelmet élvez.

[25] Az alperes kiemelte azt is, hogy a kereset megítélése szempontjából a felperes személyének kiemelt szerepe van. Ő, mint a Bizottság1 volt elnöke és mint olimpikon közszereplőnek minősül, ezért fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények, megállapítások kapcsán. Emellett nyílt politikai közszereplést is vállalt azzal, hogy a Párt1 2025. február 15-i kongresszusán felszólalt, majd hosszú interjút adott több médiának is, s nagyvű politikai ambícióit taglalta.

[26] Az alperes előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (1) és az Smtv. 12. § (2) bekezdése megsértésével határozta meg a helyreigazító közlemény közzétételének módját. Vitatta, hogy a felperes keresetét külön nem ellenezte a közzététel módja vonatkozásában, s az a következetes ítélkezési gyakorlattal egyébként is összhangban áll. Azt is vitatta, hogy a felperes kérte volna a helyreigazító közlemény főoldalon és cikkben közzétételét is. Ehhez képest a teljes kereset elutasítását kérte, de a bíróságnak egyébként is hivatalból úgy kell meghatároznia a közzététel módját, hogy a sajtótermék tartalmának alakítása révén megvalósuló korlátozás a szükséges mértéket nyilvánvalóan ne haladja meg. Ezt a követelményt az elsőfokú ítélet nem elégítette ki. Túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, ugyanis a felperes a portál főoldalán nem a teljes helyreigazító közlemény közzétételét kérte, hanem csupán a „Felperes1 volt Bizottság1 elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés” című közzétételét, egyidejűleg ennek szövegére kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhetővé tételét. Ezzel szemben a törvényszék ítélete a főoldalon

és a teljes helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte őt. Ezen túlmenően a helyreigazítás közzétételének módja túlterjeszkedett az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt azon a fordulaton, hogy a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. A felperes kizárólag az eredeti cikk helyén közzétéve kérhetett helyreigazítást, mivel csakis így lehetséges, hogy az az eredetileg sérelmezett cikkel azonos módon valósuljon meg.

[27] Az elsőfokú ítéletnek az a rendelkezése, miszerint az alperes a főoldalon közzétételre addig köteles, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább harminc napig, ugyancsak nincs összhangban a jogszabályi követelményekkel, illetve a sajtóperekben kialakult bírói gyakorlattal. Az Smtv. idézett rendelkezése szerint ugyanis a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a teljes helyreigazító közlemény ilyen időtartamban közzététele semmilyen összhangban nincs az idézett jogszabályi rendelkezéssel, ugyanis köztudomású, hogy az internetes sajtótermék főoldalán kizárólag a cikkek címei kerülnek elhelyezésre, és a teljes főoldal tartalma a cikkek frissülése folytán folyamatosan lejjebb kerül, illetve legfeljebb 24 óra alatt a teljes főoldal tartalma lecserélődik. Kiemelt súlya van annak is, hogy a portál kezdőoldalán a sérelmezett cikk címe jelent meg, maga a kifogásolt közlés nem. Ezért szükségtelen és indokolatlan a teljes közlemény feltüntetése a főoldalon, azaz azon a felületen, ahol maga a sérelmezett közlés egyáltalán nem is valósult meg. A duplikált megjelenés meghaladja mind a terjedelmet, mind a megjelenési módot, a helyreigazító közlemény rendeltetését nem tudná betölteni. Álláspontja szerint a főoldalon szükséges, egyben elégséges módon elhelyezett mondatból egyértelműen megállapítható, hogy a helyreigazítás mivel kapcsolatos, annak tartalma nem félreérthető. A helyreigazítás tényére figyelemfelhívás a címdalán elegendő információt nyújt ahhoz, hogy a felperes személyére vonatkozó hír iránt érdeklődő olvasó a linkelt tartalommal megjelenő szöveg segítségével az eredeti cikkekre keressen, és azt a helyreigazítással együtt olvashassa. Ezért másodlagosan azt kérte, hogy a portál főoldalán kizárólag a helyreigazítás tényére utaló címet legyen köteles közzétenni legfeljebb 24 óra időtartamban, amelyre kattintva az eredeti cikk, és az abban elhelyezett helyreigazító közlemény elérhető.

[28] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Perköltség igényét öt munkaóra felszámításával a keresetlevélhez csatolt nyilatkozat szerint 322.008 forint + ÁFA = 408.950 forint összegben jelölte meg.

[29] Kiemelte: az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan közlést, és az véleménynyilvánításként értékelendő, továbbá, hogy a sérelmezett közlés nem kelt hamis látszatot, őt fokozott türesem kötelezettség terheli, végül arra is, hogy a törvényszék megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését és az Smtv. 12. § (2) bekezdését.

[30] A felperes szerint a per tárgyát képező kijelentés, hogy 125 millió forint közpénzt tüntetett el a Bizottság elnökeként, sem véleményként, sem hírműsorból levont következtetésként nem értékelhető. Az „eltüntet” egyértelműen tényállítás, ráadásul negatív, kifejezetten bűncselekményre utaló kifejezés, melynek valóságtartalma egyértelműen bizonyítható. Az átlagolvasó e kifejezés hallatán nyilvánvalóan és egyértelműen elsődlegesen arra gondol, hogy jogtalan módon, meg nem engedett eszközökkel, jogszabályba ütközően,

akár bűncselekményt elkövetve jutott hozzá az érintett olyan pénzösszeghez, amelyhez nem lett volna joga. A sérelmezett kijelentés arra utalt, hogy a Bizottság1 elnökeként rábízott összeget nem kezelte megfelelően, s tüntetett el közpénznek minősülő, százmilliós nagyságrendű összeget. Az alperes a cikk címében megváltoztatta az abban foglaltak tényleges tartalmát, és azokkal ellentétben jogellenes pénzeltüntetésre, tulajdonképpen sikkasztásra, hűtlen vagy hanyag kezelésre utalva tett valótlan tényállítást, lejáratási szándékkal.

[31] Megjegyezte, hogy a Bizottság1 bevételeinek ötöde származik csupán közpénzből, de attól függetlenül is, közpénz-e azon összeg forrása, amely részére tiszteletdíjként és költség térítésként megfizetésre került, az annak a Bizottság1 elnökeként eltüntetésére utaló kifejezés kifejezetten valótlan tartalmú, az objektív hírműsor1kel ellentétes. Az alperes újságírója tehát nem azt a magatartását kritizálta, hogy a Bizottság1 korábbi, és az őt követő elnöke az adófizetők zsebében hagytak igen jelentős összegeket, hanem kifejezetten a közpénz jogellenes eltüntetésére utaló kijelentést tett.

[32] Megalapozatlan az alperesnek az az előadása is, hogy a sérelmezett közlés egy politikai vélemény, és aktuális közéleti, politikához kapcsolódó vélemény. Ezzel szemben a közlést az újságíró kifejezetten civil tevékenységéhez, a Bizottság1-ban betöltött vezető tisztségéhez kapcsolódóan fogalmazta meg, másrészt pedig nem is aktuális témához kapcsolódott.

[33] Téves az alperesnek az az állítása, hogy a per tárgyát képező kijelentésnek nem az az egyetlen értelmezési lehetősége, hogy jogszerűtlen, bűncselekmény gyanúját veti fel, hanem a közcél megvalósulását nem eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti, ami a cikk szerzőjének azt a véleményét tükrözi, hogy az általa felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább magánérdekének biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottság1 más elnökeivel. Azzal egyébként, hogy a Bizottság1 elnökeként tiszteletdíjban, utazási költség térítésben részesült, a juttatás nem magánérdekének biztosítását, hanem munkája ellenértékét szolgálta. Tulajdonképpen az alperes azt vonta kétségbe, hogy sportvezetői tevékenységéért díjazásra lett volna jogosult. Fizetése (tiszteletdíja) létfenntartását biztosította, ugyanis Bizottság1 elnöki tisztsége mellett más kereső tevékenységet nem végzett. Önmagában abból a tényből, hogy más Bizottság1 elnökök nem részesültek tiszteletdíjban, nem következik, hogy a részére történő kifizetés közpénz eltüntetését, jogtalan felhasználását jelentette.

[34] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a cikk szerzőjének véleménye szerint a felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem magánérdekének biztosítását szolgálta; ilyen kijelentés a cikkben nem is szerepel. Nonszensz továbbá az alperesnek az a megállapítása, miszerint a cikk szerzője Bizottság1 elnökként kapott éves juttatásának emelkedését elemezte, s hasonlította össze elődjei juttatásával, illetőleg azok hiányával. Ehhez képest az írás nem tartalmazza, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód az, ha a Bizottság1 elnök nem részesül tiszteletdíjban. Az pedig, hogy az elvégzett munkájáért valaki díjazásban részesül, függetlenül attól, a közsférában tevékenykedik-e, vagy sem, nem minősülhet pénz eltüntetésének. Ezen az alapon az állami sférában dolgozó valamennyi munkavállaló tevékenysége is közpénz eltüntetéseként lenne minősíthető.

[35] A felperes megjegyezte azt is, hogy a cég1 Zrt.. kiadásában megjelenő összes vármegyei hírportál szerkesztőségével szemben pert indított. Tizenöt törvényszék adott helyt helyreigazítás iránti kérelmének; e tény önmagában igazolja, hogy az elsőfokú ítélet helytálló volt.

[36] Minden alapot nélkülöz, hogy a „tüntetett el” kifejezés a magyar köznyelvben nem elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb büntetőjogi tényállások szinonimájaként lenne használatos, hanem csak erkölcsi bírálatot juttat kifejezésre. Hasonlóan, alaptalan az a hivatkozás is, miszerint a szerző azt a véleményét fogalmazta meg, hogy morálisan megkérdőjelezhető a Bizottság1 elnök fizetésének felvétele. Megalapozatlan, hogy az alperes írása ne vonta volna kétségbe a közpénz igénybevételének jogszerűségét, illetőleg annak mértékét. A közlés valós ténybeli alap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történt, amit igazolnak a „trükkös”, „extra”, „nyerészkedett”, „trükközések”, „saját előnyére fordította” és „pénzügyi trükközések” fordulatok.

[37] A felperes utalt arra is, hogy a közlés valótlan kijelentéssel nem politikai közszereplői tevékenysége kapcsán illetve őt.

[38] Hangsúlyozta, hogy az alperes ellenkérelme a közzététel vonatkozásában vitatást nem tartalmazott, hanem kizárólag a valóságközlés indokolatlanságával érvelt. Megalapozatlanul utalt továbbá arra, hogy a helyreigazító közlemény főoldalon és cikkben közzétételét ne kérte volna. Iratellenes az a hivatkozás is, hogy a törvényszék a kereseten túlterjeszkedve kötelezte az alperest arra, hogy a www.hirportal1.hu portál főoldalán, valamint az eredeti cikk címe alatt, a lead felett tegye közzé a helyreigazító közleményt, mindaddig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább harminc napig. Az eredeti cikk ugyancsak a főoldalon jelent meg, így az elsőfokú döntés szerint az alperesnek a helyreigazító közleményt is a főoldalon kell megjelentetnie; az azzal azonos módon történő megjelentetés egyben azt is jelenti, hogy a teljes főoldal tartalmának folyamatos frissülése folytán a helyreigazító közlemény és az ahhoz linkelt eredeti cikk is folyamatosan lejjebb kerül. Megalapozatlan az a hivatkozás is, hogy a hírportál kezdő oldalán a sérelmezett közlés nem jelent meg, csak a sérelmezett cikk címe; ehhez képest minden cikknek csak a címe és egy rövid lead jelenik meg a főoldalon, s az arra kattintással érhetők el a hírportálok írásai.

[39] Megalapozatlan végül szerinte az a fellebbezési kérelem is, mely a helyreigazító közleményből a valóságközlésre vonatkozó rész mellőzését kérte. Utalt arra, a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásának I. pontja értelmében a kereseti kérelemnek helyt adó határozatban a bíróság ugyan belátása szerint állapítja meg a helyreigazító közlemény szövegét, melynek közlésére az alperest határidő türéseivel kötelezi, azonban e rendelkezés arra nem hatalmazza fel a bíróságot, hogy a valótlan alperesi tényállításokkal szemben a valós tényközlésre vonatkozó kérelemnek ne adjon helyt olyankor, amikor a valótlan tényállítással szemben a való hirműsor1 tételes bizonyítására nem kerülhet sor, mert a nemleges bizonyítás fogalmilag kizárt. Mindezen túlmenően az általa közölni kért valós hirműsor1 sem tartalmukban, sem terjedelmükben nem lépték túl a helyreigazításhoz szükséges mértéket, kérelme az érvényesített jog tartalmi körén belül maradt. Ezen túlmenően az említett állásfoglalás II. pontja kifejezetten azt írja elő, hogy a helyreigazító közleményből nem csak annak kell kitűnnie, a kifogásolt sajtóközlemény mely tényállítása valótlan, illetőleg mely hirműsor1-et tüntetett fel hamis színben, hanem annak is, melyek a való hirműsor1.

[40] A fellebbezés túlnyomórészt alaptalan.

[41] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

[42] A másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett közlést valótlan tényállításként, vagy véleményként kell értékelni. Míg a tény a való világ része, a múltban létezett, vagy létező, észlelhető jelenség, állapot, esemény, történés, cselekvés, addig a vélemény valamely tényre vonatkozó, ember által tett következtetés, értéktétele. Az, hogy a tény való-e, bizonyítható, avagy cáfolható, ugyanakkor a véleményhez a valóság kritériuma nem fűződik.

[43] A sajtó-helyreigazítás iránti kérelem elbírálásakor a bíróságnak tartalmi elemzést kell végeznie, mégpedig úgy, hogy az írást a maga egészében vizsgálja. Miként a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja rögzíti, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk, nem pedig formális megjelenésük szerint kell figyelembe venni; a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, melynek során a társadalmilag kialakult közfelfogásra is tekintettel kell lenni. Abban az esetben, ha valamely közlésnek több értelem tulajdonítható, elsődlegesen a sajtóközleményben érintett számára kedvezőtlenebből kell kiindulni.

[44] Az adott esetben a közlés értelmezésekor kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a címnek, mely szerint a Pártl új embereként a felperes korábban a Bizottságl elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A cím a sajtóközlemény szerves része, az olvasó figyelmének felkeltését célozza, ezért önálló jogi jelentősége vitathatatlan {3214/2020. (VI. 19.) AB határozat, Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.281/20025/4. számú ítélete}. A cím ugyanakkor leegyszerűsítő, pontatlan, így jelentősége van annak is, hogy ezt a leegyszerűsítő jelleget, vagy pontatlanságot a cikk tartalma ellensúlyozza-e.

[45] Ekként nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közlés szerint a felperes a Bizottságl „kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal” vett ki összesen 125,689 millió forintot, „megbukott”, „nyerészkedett a Bizottságl élén”, „a szervezet forrásait saját előnyére fordította”, helyzete pedig a „pénzügyi trükközések” miatt lett „vállalhatatlan”. A cikk a felperes közéleti szerepvállalását úgy összegzi, hogy az az ember, „aki százmilliókat vett ki a Bizottságl-ból”, keres magának újabb lehetőséget.

[46] Mindezen tartalom mellett az átlagolvasó azt a következtetést vonhatja le, hogy a felperes tisztségével visszaélve törvénytelenül jutott több, mint 125 millió forint közpénzhez. Állításának bizonyítását az alperes meg sem kísérelte.

[47] Ezért az alperes köteles a valótlan hirműsorl helyreigazítására, elsődleges fellebbezési kérelme így eredménytelen maradt.

[48] A másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében a felperes úgy kérte a helyreigazítás közzétételét, hogy az a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési

módban, betűmérettel a <https://hirportall.hu> internetes portálon a cikk megjelenési helyén, azaz a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon jelenjék meg, kötelezve az alperest, hogy öt napon belül tegye közzé a <https://hirportall.hu> internetes portál főoldalán kommentár nélkül a vele kapcsolatos valótlan híresztelés miatti közleményt, egyidejűleg pedig annak szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 21-ei, „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el korábban a Bizottság1 elnökeként (videó)” cikket, és annak a címe alatt, a lead felett helyezze el mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább harminc napig.

[49] Az ítéltábla kiemeli: a helyreigazítás megfelelőségének vizsgálatakor az összes körülmény értékelésével lehet állást foglalni abban, alkalmas-e rendeltetése betöltésére, illetőleg elhelyezése, megjelenési módja és tartalma megfelel-e a helyreigazítással szembeni követelményeknek. Ilyenkor a sajtótermék tartalmának bíróság általi alakítása révén megvalósuló korlátozás nem haladhatja meg a szükséges mértéket (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.562/2024/4. számú ítélete).

[50] Jelentősége van annak, hogy az internetes cikkek általában hosszú időn át, folyamatosan elérhetőek, emellett pedig az internetes portálokon a közlések állandóan változó száma miatt a folyamatosan elérhető közlemények egyre kevésbé visszakereshetőek. A hírportálokon rendszerint a címdoldalon a szerkesztőség által összeállított rendben találhatók az egyes írások címe, rövid összefoglalója, gyakran képes illusztrációval; a cikkek innen kattintással érhetőek el.

[51] A bírói gyakorlat alakította ki azt a közzétételi módot, hogy a helyreigazító közlemény rövid időn belül közzétételre kerül az eredeti közlemény linkjén, hasonló módon és terjedelemben, kommentár nélkül a cím alatt és a lead felett legalább harminc napig, illetve addig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető. Ezen túlmenően azonos formai követelményekkel a helyreigazításra utaló cím, közlemény az internetes honlap kezdő oldalán rövid időtartamra megjelenik úgy, hogy arra kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhetővé válik (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.645/2024/6/II. számú ítélete). A 24 órás időtartam olyan átlag, amely a tapasztalatok alapján szükséges és elégséges ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről, érdeklődésük alapján annak tartalmáról – az eredeti írás megismerési módjához hasonlóan – értesülhessenek (Fővárosi Ítéltábla Pf.20.678/2021/4. számú ítélete, Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.200/2025/5. számú ítélete).

[52] Az ítéltábla megítélése szerint az egyértelműség követelményének érvényre juttatása végett úgy indokolt az alperes kötelezése a helyreigazítás közzétételére, hogy a helyreigazító közlemény a cikk megjelenési helyén, továbbá rövid időtartamra az arra utaló címre kattintással, linkkel az írást közvetlenül elérhetővé teszi. Megjegyzendő, hogy a linkkel a kifogásolt közlés helyére irányítás a jogintézmény céljával akkor vág egybe, amennyiben a gyors jogvédelem folytán az azonos nyilvánosságot biztosító helyreigazításra utaló közlemény jelenik meg az internetes portál főoldalán (Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.287/2025/4. számú ítélete).

[53] Az ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a helyreigazítás módja tekintetében részben megváltoztatta, ezt meghaladóan pedig az ítéletet helybenhagyta.

[54] Mivel a bíróság belátása szerint határozza meg – a kérelem és az ellenkérelem korlátai között – a helyreigazítás szövegét [Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalás I. pontja], illetőleg ennek megfelelően a közzététel módját is, azzal, hogy a perben meghatározott szövegű helyreigazítási közlemény annak célján, a közölt téves hírműsor kiigazításán nem mutathat túl (Kúria Pfv.IV.20.078/2021/4. számú ítélete), úgy kellett tekinteni, hogy az elsőfokú eljárásban a kereset alapos volt, így az elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása nem volt indokolt.

[55] Figyelemmel a felperes fellebbezési ellenkérelmére, a másodfokú bíróság utal arra, hogy a törvényszék ítéletében a valóság feltüntetését nem tartotta szükségesnek, a felperes az ítéletet nem támadta, így az ítéltábla a valósággközlés indokoltsága kapcsán állást nem foglalhatott.

[56] A fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság a pernyertességi-pervesztességi arányt a felperes javára 80 – 20 százalékban állapította meg; a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t ezért 244.610 forint másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére a felperesnek a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint megállapított tizenöt nap teljesítési határidőben. Ennek kapcsán felhívja a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontját azzal, hogy ekként a felperes részéről 408.950 forint, míg az alperesi oldalon 412.750 forint ügyvédi munkadíjból indult ki.

[57] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján a felperest 9.600, míg az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t 38.400 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte az államnak. Ennek kapcsán a másodfokú bíróság felhívja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdésének c) pontját, 46. § (1) bekezdését és 62. § (1) bekezdésének e) pontját, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (2a) bekezdéseit.

[58] Az ítéltábla a fellebbezést, figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdésére, tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. július 17.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Szabó Péter sk.

Dr. Konarik Attila

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró